

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Ritec International Limited iesniedza 2005. gada 28. janvārī

(lieta T-40/05)

(2005/C 93/63)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 28. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Ritec International Limited, Enfilda (Enfield), Apvienotā Karaliste, kuru pārstāv juriskonsulti P. H. L. M. Kuypers un M. J. Osse, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt, ka prasītājam nav jāsaņem atkāpe atbilstoši Regulas Nr. 2037/2000/EK 5. panta 7. punktam HCFC-141b īpašai izmantošanai izstrādājumā "ClearShield";
- alternatīvi, ja Pirmās instances tiesa atzītu, ka prasītājam ir saskaņā ar Regulas Nr. 2037/2000 5. panta 7. punktu jāsaņem atkāpe HCFC-141b īpašai izmantošanai izstrādājumā "ClearShield", likt Komisijai, cik drīz vien iespējams, pieņemt jaunu lēmumu atbilstoši Pirmās instances tiesas spriedumam;
- atzīt, ka prasītāja ir pierādījusi, ka HCFC-141b īpašai izmantošanai izstrādājumā "ClearShield" alternatīvas vielas vai tehnoloģijas nav tehniski un ekonomiski pieejamas un ka tās nevar izmantot Regulas Nr. 2037/2000 5. panta 7. punkta izpratnē;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar 5. panta 7. punktu Regulā Nr. 2037/2000/EK⁽¹⁾ Komisija, pēc dalībvalsts kompetentas iestādes lūguma var atļaut laikā ierobežotu atkāpi, kas ļauj daļēji halogenētu hlorafluorogļūdeņražu izmantošanu un laišanu apgrozībā gadījumā, ja tiek pierādīts, ka noteiktām vajadzībām alternatīvas vielas vai tehnoloģijas nav tehniski vai ekonomiski pieejamas, vai arī ka tās nevar izmantot. Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde iesniedza šādu lūgumu, lai prasītājam saņemtu atkāpi attiecībā uz tā HCFC-141b izmantošanu izstrādājumā "ClearShield", kas ir stikla aizsardzības izstrādājums. 2004. gada 23. novembrī Komisija šo pieteikumu noraidīja.

Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pārpratusi veidu, kā prasītāja izmanto HCFC-141b un tāpat apstrīd Komisijas apgalvojumus, ka apgrozībā ir laisti izstrādājumi, kas ir līdzīgi neuzliesmo-

jošam "ClearShield", ka prasītāja bija plānojuši izlaist uzliesmojošu "ClearShield" vai izsmidzināšanas kabīni 2005. gadā, ka var uzskatīt, ka uzliesmojoši stikla aizsardzības izstrādājumi ir droši to izmantotājam, ja uzliesmojošais izstrādājums tiek izmantots izsmidzināšanas kabīnē, un ka tai ir bijis pietiekoši daudz laika, lai aizstātu HCFC-141b ar tā alternatīvām. Tā tāpat norāda, ka apstrīdētais lēmums neņem vērā, ka prasītāja ir atradusi alternatīvu HCFC-141b izmantošanai. Tajā pašā laikā prasītāja apstrīd Komisijas konstatējumu, ka vairākas ar HCFC nesaistītas alternatīvas ir pieejamas, bet vēl nav ieviestas tāpēc, ka pastāv raizes par ugunsdrošību, vai ka tās izmanto citas sabiedrības ES tirgū. Prasītāja norāda, ka tā ir atradusi tikai vienu alternatīvu, kas nav ekonomiski pieejama.

Prasītāja tālāk apstrīd Komisijas konstatējumus, ka HCFC-141b izmantošana jau ir bijusi aizliegta saskaņā ar Regulu Nr. 3093/1994⁽²⁾ un ka bija nepieciešama atkāpe saskaņā ar 5. panta 7. punktu Regulā Nr. 2037/2000, lai prasītāja varētu turpināt izmantot šo vielu. Kā norāda prasītāja, veidu, kā tā izmanto HCFC-141b, neaptver Regula Nr. 2037/2000 vai, mazākais, tas būs aizliegts tikai pēc 2015. gada.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisijas lēmums pārkāpj EKL 253. pantu, jo tajā nav izklāstīts lēmuma pamatojums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regula (EK) Nr. 2037/2000, par vielām, kas noārda ozona slāni, OV L 244, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1994. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 3039/94, par vielām, kas noārda ozona slāni, OV L333, 1. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Dimon Incorporated iesniedza 2005. gada 28. janvārī

(lieta T-41/05)

(2005/C 93/64)

(tiesvedības valoda – angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 28. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko cēla Dimon Incorporated, Danville, Virdžīnija (ASV), kuru pārstāv L. Bergkamp, H. Cogels un J. Dhont, juristi.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 5. pantu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz *Dimon Inc.*;
- pakārtoti, samazināt *Agroexpansion S.A.* un *Dimon Inc.* solidāri un individuāli uzliktās soda naudas apmēru;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd Komisijas 2004. gada 20. oktobra lēmumu attiecībā uz procedūru atbilstoši EKL 81. panta 1. punktam (lieta COMP/C.38.238/B.2 – Neapstrādāta tabaka - Spānija). Prasītājs apgalvo, ka lēmums tam ir adresēts kļūdaini.

Savas prasības atbalstam prasītājs norāda uz EKL 81. panta 1. punkta, Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta un samērīguma principa pārkāpumu. Prasītājs uzskata, ka Komisija pieļāva acimredzamu kļūdu, atzīstot, ka pārkāpuma periodā prasītājam bija izšķiroša ietekme *Agroexpansion*, un tādējādi kļūdaini adresēja lēmumu prasītājam; bez tam Komisija pārsniedza maksimālo soda naudas apmēru, ko var uzlikt *Agroexpansion*, jo maksimālās soda naudas aprēķināšanai Komisija ņēma vērā *Dimon* grupas apgrozījumu.

Tāpat prasītājs apgalvo, ka daļā, kur prasītājs atzīts par atbildīgu par *Agroexpansion* realizētu vienu, kompleksu ilgtermiņa kartēja vienošanos, par kuru prasītājs nebija informēts, ir pārkāpts samērīguma un atbildības princips.

Prasītājs apgalvo, ka ir pārkāpts samērīguma un atbildības princips, kā arī Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts. Prasītājs uzskata, ka to nevarēja atzīt par atbildīgu par pārkāpumiem, kas tika veikti pirms *Agroexpansion* kļuva par *Dimon* grupas sastāvdaļu.

Visbeidzot, prasītājs norāda uz tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu attiecībā uz mīkstinošo apstākļu piemērošanu

atbilstoši Komisijas 1998. gada Vadlīniju ⁽²⁾ 3. punktam, jo pārkāpums tika izbeigts tiklīdz Komisija uzsāka pārbaudi.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Vadlīnijas par to sodu uzlikšanas metodi, kas uzlikti atbilstoši Regulai Nr. 17 un EOTK līguma 65. panta 5. punktam (OV C 9, 3. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko *Rhiannon Williams* iesniedza 2005. gada 31. janvārī

(lieta T-42/05)

(2005/C 93/65)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 31. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Rhiannon Williams*, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), kuru pārstāv *S. Crosby* un *C. Bryan*, *Solicitor*s.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 19. novembra lēmumu atteikt piekļuvi dokumentiem, kas apstrīdētajā lēmumā gan nav identificēti, bet kuru pastāvēšana var tikt prezumēta;
- atcelt Komisijas 2004. gada 19. novembra lēmumu atteikt piekļuvi dokumentiem 9., 16., 17., 27., 29., 32., 33., 34. un 46., kas identificēti apstrīdētajā lēmumā;
- piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ir doktorande, kas īsteno projektu par globalizācijas ietekmi uz Kopienas tiesībām un politiku vides un attīstības sadarbības jomā. Šim nolūkam prasītāja lūdza piekļuvi dokumentiem, lai izpētītu nesen pieņemto tiesību aktu par ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO) tapšanas vēsturi. Atbildot uz prasītājas lūgumu, viņai tika piešķirta piekļuve tikai daļai dokumentu.